

loven, hvorved der skabes større retssikkerhed. Der er i øvrigt tale om en ren præcisering af gældende ret, idet ordvalget i nr. 5 dog er moderniseret i forhold til Ligningsvejledningen. Det skyldes, at begrebet efterløn i dag forstås anderledes end tidligere, ligesom der i dag er tale om såvel ægtefælle- som samleverpension.

Til nr. 13 og 18

Efter pensionsbeskatningslovens § 18 skal en privat livrente eller ratepension tegnes med en indskudsperiode på mindst 10 år, ligesom de årlige indbetalinger skal være lige store, for at der opnås fuld fradragsret.

Hvis indbetalingerne nedsættes i løbet af indbetalingsperioden, omregnes fradragsretten således i forhold til de faktisk betalte præmier og bidrag. De herefter for meget fratrukne beløb i de tidligere år medregnes herefter med et procenttillæg i den skattepligtige indkomst for de tidligere år.

Reglen blev i sin tid indført for at holde anvendelsen af fradragsreglerne inden for en ramme, der kan anses for rimeligt begrundet i de pensionsøjemed, som ligger bag reglerne. Baggrunden var således at undgå, at man tegnede private pensionsordninger for via fradragsretten at udskyde skattebetalingen.

Reglen giver imidlertid problemer for mange selvstændigt erhvervsdrivende. Der er således typisk i de første mange år ikke midler til at spare op til pension, da de selvstændige i de unge år prioriterer yderligere investeringer i virksomheden, ligesom afdrag på gæld vejer tungt i økonomien.

Først senere bliver der plads til at spare op til pension, og for at nå op på et passende niveau ved pensioneringen kræves ofte ganske store pensionsindbetalinger. Men i samspil med den ovennævnte regel om, at de årlige indbetalinger skal være lige store, kan de selvstændige frygte et enkelt dårligt årsresultat, som ikke levner plads til en pensionsindbetaling. I denne situation vil de selvstændigt erhvervsdrivende kunne være nødsaget til at finansiere indbetalingen ved lån eller ved at trække penge ud af virksomheden. Det er ofte u hensigtsmæssigt, men hvis indbetalingen ikke foretages, vil det resultere i en omberegning og efterbeskatning som beskrevet.

Denne frygt kan afholde de selvstændige fra at spare tilstrækkeligt op til pension, eller i hvert fald blot nøjes med årlige indbetalinger svarende til opfyldningsfradraget på 38.900 kr. (2003-niveau). Sammenholdt med den kortere indbetalingsperiode, vil disse 38.900 kr. ofte vise sig ikke at kunne sikre et tilstrækkeligt økonomisk fundament ved pensioneringen.

Den særlige ophørspensionsordning i pensionsbeskatningslovens § 15 A, har løst problemet for nogle selvstændigt erhvervsdrivende, men langt fra alle virksomheder er salgbare, og mange mindre virksomheder giver kun et mindre salgsprovenu.

Det foreslås derfor at lempe reglen for selvstændigt erhvervsdrivende. Det foreslås således, at omregning af fradrag som beskrevet ovenfor ikke skal ske i tilfælde, hvor de betalte præmier eller bidrag nok er faldet, men i det mindste udgør 10 pct. af det selvangive overskud fra den selvstændiges erhvervsvirksomhed. Et dårligt år vil således ikke udløse omberegning. Grænsen på 10 pct. er fastsat, så indbetalingen tilnærmelsesvis svarer til, hvad der typisk af lønmodtagere indsættes på pensionsopsparing.

I et år med underskud vil det ikke være nødvendigt at indbetale på pensionsordningen, da der netop ikke er et overskud. Det bemærkes, at det ikke er muligt at få udbetalt pensionsmidler i forbindelse med et underskud.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har tegnet en ratepension og ophører med at være selvstændigt erhvervsdrivende i løbet af indbetalingsperioden, og derved ikke længere har overskud af selvstændigt erhvervsvirksomhed, vil den pågældende være omfattet af de almindelige regler for fradragsfordeling. Hvis den selvstændige eksempelvis har tegnet en ratepension med en 10-årig indbetalingsperiode, og eksempelvis har anvendt 10 pct.'s reglen i år 5, hvorefter hans selvstændige erhvervsvirksomhed helt ophører i år 6, skal han i år 6 fortsætte med at indskyde på ratepension i henhold til den oprindelige aftale for at undgå fradragsfordeling. Ophøret af den selvstændige erhvervsvirksomhed i 10-års perioden betyder ikke i sig selv, at der skal ske fradragsfordeling.

Det foreslås, at overskud fra selvstændigt erhvervsvirksomhed defineres som overskud opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelse til konjunkturudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 b, med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Ved de sidstnævnte tillæg og fradrag korrigeres der for gevinster og tab m.v. på finansielle aktiver. Afgrænsningen svarer til den, der anvendes i etableringskontoloven.

Hvis overskuddet opgjort efter reglerne for skattepligtig indkomst eksempelvis udgør 100.000 kr., skal der mindst indbetales 10.000 kr. på ordningen for at undgå omberegning - uanset hvor mange af de 100.000 kr. den selvstændige hæver fra virksomhe-